

بِسْمِ تَعَالَى

تأثیر غذای حلال در تربیت و اخلاق و فرسنگ

کرد آوردگان:

زهرآپور جوپاری^۱، لاله نیردانشگاه کوهری^۲، مهدیه پور جوپاری^۳،

* یٰأَيُّهَا الرِّسَالُ كَلِّمُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ *

ای رسولان از غذاهای پاکیزه و حلال تناول کنید و به نیکوکاری و اعمال صالح

سپردارید که من به هر آن چه انجام می دهید آگاهم».

چکیده

کسی که برایش مهم نیست از چه راهی مال خود را به دست می آورد و به حلال و حرام بودنش

توجه ندارد؛ آیا باید توقع متجرب شدن دعایش را داشته باشد؟

^۱ - کارشناس علوم اجتماعی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمان

^۲ - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمان

^۳ - استاد دانشگاه، فوق لیسانس فقه و حقوق اسلامی

آنچه مسلم است غذای پاک و حلال در روح و قلب انسان اثر نیکو و غذای حرام، اثر بدی می‌گذارد و مخصوصاً روح‌های لطیف و سبک‌باخوردن حتی یک لقمه غذای حلال یا حرام این اثر را به خوبی حس می‌کنند.

اثر غذاهای حلال در سبکی و نور باطن و توجه به عبادات و نیز اثر غذاهای حرام در سنگینی و کدورت و کسالت در عبادات به خوبی مشهود است و لذا در روایات بسیاری بر کسب حلال و اجتناب از حرام تأکید و تحریم شده است که به گوشه‌ای از آن اشاره می‌کنیم.

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در سه روایت چنین فرموده‌اند:

۱- عبادت هفتاد جزء است که بهترین جزء آن طلب روزی حلال است.

۲- هر کس لقمه حلال بخورد، فرشته‌ای بالای سر او می‌ایستد و برای او طلب مغفرت

می‌نماید تا از خوردن دست بکشد.

۳- هر کس غذای حلال بخورد خداوند قلب او را تا چهل روز نورانی می‌گرداند. و امام

صادق علیه السلام فرمودند: «طلب رزق حلال رازهاکن زیرا روزی حلال انسان را در

دینش کجک می‌نماید.

قرآن کریم در آیات بسیاری به اهمیت مال پرداخته و به انواع برخورد های انسان با مال اشاره کرده است، در آیه ای آن رازینت و آرایش چند روزه زندگی دنیا معرفی کرده و در جایی دیگر هشدار داده که مبادا مال، باعث غفلت و از یاد بردن خدا شود، در برخی آیات مردم را تشویق و دعوت می کند که از مال پاکیزه و حلال استفاده کنند و به حرام روی نیاورند.

با توجه به اینکه نوع تغذیه در رو حیات انسان مسلمانوثر است و غذاهای مختلف آثار اخلاقی متفاوتی دارد ارتباط این دو جمله روشن می شود که می فرماید: «از غذاهای پاکیزه بخورید» و «علی صلاح انجام دهید»...، در این آیه از سه جهت برای انجام علی صلاح کجک گرفته شده است، از جهت تأثیر غذایی پاک بر صفای قلب و از جهت تحریک حس سکرگزاری و از جهت توجه دادن به اینکه خدا شاهد و ناظر اعمال آدمی است».

اما مطلب مهمی که باید بدان اشاره کرد این است که اعمال صلاح خود را که اثر لقمه حلال است به وسیله حرامخواری نوزانیم، پیامبر گرامی اسلام در این مورد می فرماید: «روز قیامت اقوامی هستند که با داشتن حسنتی مانند کوه های مکه، امر می شود ایشان را به آتش سیرند گفته شد: یا رسول الله (ص) آیا نماز گزار بوده اند؟ فرمود آری نماز می خوانند و روزه می گرفتند و پاره ای

از شب رابه عبادت مشغول بودند لکن هرگاه بر اینان چیزی از دنیا پیدامی شد خود را بر آن می افکند یعنی رعایت جهت حلال و حرام را نمی کردند».

لقمه حلال باعث نورانیت دل، دستیابی به حکمت، استجاب دعا و آموزش خداوند می شود، از طرفی لقمه حرام افزایش گناه و معصیت، افول معنویت، عدم تأثیر موعظه ها، اوامرو نواهی را در پی دارد و به قول مولوی:

علم و حکمت زاید از لقمه حلال

عشق و رأفت زاید از لقمه حلال

از نظر علم و عقل و تجربه ثابت شده و قطعی است که همان گونه که غذای سالم در پرورش جسم اثر دارد، و غذای ناسالم موجب بیماری جسم می شود، و در روح و روان انسان نیز اثر منفی دارد، غذای حلال و طیب موجب سلامتی و نورانیت روح و روان شده و به عکس غذای حرام و پلید باعث تیرگی و انحراف روح و روان می شود.